

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. Монтана, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Аделина Троева

Членове: Аделина Тушева
Елизабета Кралева

при участието на секретаря Даниела Мл. Макавеева
като разглежда докладваното от Аделина Тушева Въззивно гражданско дело № 20231600500408 по описа за 2023 година

Делото е образувано пред МОС по реда на чл. 258 и сл. от ГПК по жалба на Т.Т. от гр. *, подадена чрез пълномощник адвокат Р. Т. против решението на РС Лом от 10.07.2023г., постановено по гр. дело № 1037/2020г. по описа му в частта, с която е допусната делба на процесните имоти при определени квоти на жалбоподателката 152/360 идеални части с твърдения, че същата е придобила 13/30 идеални части, представляващи 43.3 % от имотите, докато според решението процентът ѝ от съсобствеността е 42.2 % , съответно квотата ѝ в съсобствеността не съответства на притежаваните от нея права. Иска се отмяна на решението в обжалваната част и допускане делба при квота за жалбоподателката 13/30 идеални части от всеки един от имотите.

Насрещните по жалбата страни Г. Г. и М. Т., при връчен препис от жалбата, не са подали писмен отговор в указания срок за това .

При въззивното разглеждане на делото не са допускани доказателства.

Окръжният съд, като провери атакуваният по реда на въззивното обжалване в съответната част съдебен акт във връзка с оплакванията в жалбата , като обсъди събраните в производството доказателства, предвид становищата на страните и въз основа на закона, приема следното:

Въззивната жалба е подадена в срок от надлежна страна в процеса, имаща интерес от отмяна на първоинстанционното решение в обжалваната част, поради което са допустими за разглеждане.

С решение от 10.07.2023г. по гр.д. № 1037/2020г. е допусната съдебна делба на 10 броя земеделски имоти в землището на село *, възстановени с две решения № 03Д/11.09.1997г. на ПК * на наследниците на И.И. , б.ж. на село *, починал 1975 година , като делбата е допусната между Г.Г. с права 202/360 идеални части, М.Т. с права 6/360 идеални части и Т.Т. с права 152/360 идеални части.

С решението съдът е отхвърлил като неоснователен иска за делба по отношение 37 лица, конституирани като страни в процеса, поради прехвърляне наследствените им права на съделителите Г. Г. и Т. Т. и липса на съсобственост, в която част решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Решение на РС Лом по допускане на делбата и правата на страните е валидно, а в обжалваната част и допустимо, постановено в производство за делба на съсобствени и наследствени недвижими имоти във фаза по допускане делбата с правно основание чл. 34 ЗС.

Предмет на въззивен контрол с оглед подадената въззивна жалба е решението на РС Лом в частта, с която са определени правата на съделителите и по конкретно правата на жалбоподателката Т. Т. , която се легитимира като съсобственик по отношение на делбените имоти чрез сключени с наследници на И.И. на 24.07.2020г. две сделки. Безспорно е по делото, че всички наследници на И.И. , с изключение на съделителката М.Т. са се разпоредили с правата си върху делбените имоти преди подаване на исковата молба и в хода на делото , поради което и предмет на жалбата, съответно предмет на преЦ. от страна на въззивния съд са правата, които Т. Т. е придобил от наследници на И.И..

От приложените в първоинстанционното производство нотариални актове, легитимиращи Т. Т. като съсобственик се установява следното:

Със сключен на 24.07.2020г. договора за дарение , материализиран в нотариален акт № */24.07.2020г. Ж.И. е дарила на Т.Т. своята 1/30 идеална част от наследствените 10 броя земеделски имоти в землището на село *, по отношение на които е допусната делбата. Със сключен на същата дата договор за продажба, материализиран в нотариален акт № */24.07.2020г. Ж.И., Н.М., Х.В. и Г.Г. са продали на Т.Т. своите общо 12/30 идеални части от делбените имоти.

За да се установи какви права върху делбените имоти е придобила жалбоподателката чрез горепосочените две сделки, следва да се установяват какви права са имали праводателите ѝ , предвид деривативното основание на придобиване от нея правото на собственост.

От приложеното удостоверение за наследници на И.И., починал на 24.03.1975г. се установява, че е оставил законни наследници съпруга М.И., брат М.Г., сестра С.П. и сестра Е.М. В тази хипотезата съпругата получава 2/3 от наследството или 240/360 идеални части , а братята и сестрите – 1/3 от наследството или 120/360 идеални части - чл. 9,ал.2 от закона за наследството / ЗН/.

М.И.. е починала на 02.07.1975г. , като нейните 2/3 идеални части или 240/360

идеални части от наследството на съпруга ѝ И.И. са наследени от нейните низходящите на починалия преди нея брат М.Б. , както и от сестра ѝ Ц.С. по равни части или по 120/360 идеални части – чл.8,ал.1 ЗН.

Н.М. и Х.В. като праводателите на Т. Т. се явяват наследници по закон на Ц.С. , поради което и при сключения на 24.07.2020г. договор са прехвърлили на Т. Т. 120/360 идеални части от делбените имоти.

Низходящите на М.Б. , които са го заместили при наследяването на М.К. съгласно чл.10,ал.2 ЗН са неговите 5 деца, всяко от които получава по 24/360 идеални част от общо 120/360 идеални част. П.Н., починал 1982 г. е един от низходящите на М.К. , като е наследен от дъщерите си Ж.П. и Ж.И. , всяка от които притежава по 12/360 идеални части от делбените имоти.

Със сключения на 24.07.2020г. договор за дарение Ж.И. е прехвърлила на Т. Т. притежаваните от нея права изцяло – 12/360 идеални части или 1/30 идеална част. След като се е разпоредила изцяло с правата си в делбените имоти с договора за дарение, то при сключване на договора за продажба на същата дата Ж. И. не е притежавала идеални части от делбените имоти и по силата на този договор жалбоподателката не е придобила права от Ж. И..

Праводател по договора за продажба е и Г.Г.. Същият се явява наследник по закон на Е.М. сестра на общия наследодател И.И. , която е с права 40/360 идеални части от делбените имоти. Е.М. е починала 1967г. преди своя брат И.И., като е заместена от своите две дъщери Л.И. и Ц.А., всяка с права по 20/360 идеални части. Единствен наследник по закон на Ц.А. е нейният внук Г.Г. , който с договора за продажба е прехвърлил на Т. Т. притежаваните от него права върху делбените имоти 20/360 идеални части.

При така установените обстоятелства със сключените на 24.07.2020г. договори за дарение и продажба Т.Т. е придобила от Ж.И. 12/360 идеални части, от Н.М. и Х.В. притежаваните от тях 120/360 идеални части и от Г.Г. собствените му 20/360 идеални части или общо 152/360 идеални части от делбените имоти.

Предвид гореизложеното по делото са установени права на Т. Т. в размер на 152/360 идеални части от делбените имоти, толкова колкото са ѝ определени с обжалваното решение.

Обстоятелството, че според приложените от нея два договора правата ѝ са общо 13/30 идеални части или 156/360 идеални части, то по делото е установено, че праводателите ѝ са притежавали общо само 152/360 идеални части, поради което и същата е придобил чрез сделките само правата, които праводателите ѝ са притежавали. Основен принцип в правото е, че никой не може да се разпорежи с права, които не притежава.

Изводите на въззивния съд относно размера на притежаваните от Т. Т. права в делбената маса съвпадат с направените такива от първостепенния съд с обжалваното решение, поради което и жалбата не неоснователна.

Искане за присъждане на разноски от страна на въззиваемия Г. Г. не е направено.

Въззиваемата М. С. се представлява от особен представител адвокат В. И., на който следва да се заплати възнаграждение за осъщественото процесуално представителство пред въззивния съд. С определението за насрочване на делото съдът е задължил на основание чл. 47,ал.6 ГПК жалбоподателят Т.Т. в едномесечен срок от съобщението да внесе по депозитната сметка на ОС Монтана сумата 375 лева депозит за заплащане възнаграждение на особения представител на страната М.Т., което задължение не е изпълнено. Следва да се изплати възнаграждението от бюджета на съда , като на основание чл. 77 ГПК жалбоподателката се осъди за възстановяването му по сметка на съда.

Водим от гореизложените мотиви, Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260021 от 10.07.2023г. на Районен съд Лом постановено по гр.дело № 1037/ 2020г. по описа на същия съд в обжалваната част, с която са определени правата на съделителите , КАТО ПРАВИЛНО.

В останалата част решението не е обжалвано и е влязло в сила.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 47,ал.6 ГПК ДА СЕ ИЗПЛАТИ на адвокат В. И. като особен представител на страната М.Т. възнаграждение в размер на 375 лева от бюджета на съда.

ОСЪЖДА Т.Т., ЕГН *****, с адрес гр. *,ж.к. *, бл. *,вх.*,ет.*,ап. *на основание чл. 77 ГПК да плати по сметка на съда в полза на бюджета на съдебната власт сумата 375 лева разноски за платено възнаграждение на назначения на М.Т. особен представител адвокат В. И. , както и 5 лева държавна такса при служебно издаване на изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС при предпоставките на чл. 280,ал. 1 и ал. 2 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____